

Î N C H E I E R E

23 iulie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Natalia Rîșcanu, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Nataliei Rîșcanu împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Natalia Rîșcanu și menținută hotărârea Judecătoriei Buiucani municipiul Chișinău din 13 decembrie 2013,

c o n s t a t ă :

La 09 octombrie 2013, Natalia Rîșcanu a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției cu privire la constatarea încălcării dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că pe rol la Judecătoria Buiucani mun. Chișinău, începând 26 noiembrie 2010, se află dosarul civil nr. 2-1031/11, intentat împotriva Evgheniei Verlan cu privire la partajarea averii comune.

Menționează că din momentul depunerii cererii de chemare în judecată și până la moment, instanța de judecată, din motive formale, abuziv și neîntemeiat târăgănează adoptarea unei hotărâri pe cauza civilă menționată.

Susține că prin admiterea unor cereri neîntemeiate și amânarea ședințelor de judecată din motive formale, instanța de judecată tergiversează în mod artificial emiterea unei hotărâri și are drept scop intimidarea reclamantei.

Afirmă că conform art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa, iar în

conformitate cu art. 4 CPC, sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice și asociațiilor lor, ale autorităților publice și ale altor persoane care sânt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă și ale altor raporturi juridice, precum și în apărarea intereselor statului și ale societății, în consolidarea legalității și a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.

Prin urmare, solicită constatarea încălcării dreptului său la judecarea în termen rezonabil a cauzei și încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Sănătății a sumei de 2000 Euro, echivalentul în lei moldovenești la data executării hotărârii, în vederea reparării prejudiciului moral.

Prin hotărârea Judecătoriei Buiucani mun. Chișinău din 13 decembrie 2013 acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 19 martie 2014 a fost respins apelul declarat de către Natalia Rîșcanu și menținută hotărârea primei instanțe.

La 30 aprilie 2014, în termenul prevăzut de lege, Natalia Rîșcanu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea hotărârilor judecătorești și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Recurenta Natalia Rîșcanu, în motivarea recursului, a invocat că hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate, deoarece instanțele judecătorești nu au dat nici o apreciere probelor prezentate și argumentelor invocate de către ea întru susținerea cererii de chemare în judecată.

Menționează că din momentul depunerii cererii de chemare în judecată și până la moment, instanța de judecată, din motive formale, abuziv și neîntemeiat târăgănează adoptarea unei hotărâri pe cauza civilă menționată.

Afirmă că instanța de judecată ignoră în mod tacit concluziile a celor 3 experți independenți, care au fost prezentate în raportul de expertiză nr. 1100 din 22 mai 2012, întocmit de către Centrul Național de Expertize Judiciare, în raportul de constatare tehnico-științifică nr. 676 din 26 noiembrie 2009, întocmit de către Centrul expertize independente „Cexin” și în raportul de constatare nr. 138 din 07 mai 2012, întocmit de către SRL „Savin-Com”.

Mai afirmă că deși, toate rapoartele menționate au fost anexate la dosar și propun aceeași modalitate de împărțire în natură a bunului imobil aflat în litigiu, instanța de judecată amână sub diferite pretexte emiterea hotărârii.

Susține că prin admiterea unor cereri neîntemeiate și amânarea ședințelor de judecată din motive formale, instanța de judecată tergiversează în mod artificial emiterea unei hotărâri și are drept scop intimidarea reclamantei.

Invocă că cauza civilă nr. 2-1031/11 nu este dificilă din punct de vedere factologic sau juridic, nu prezintă nici o complexitate, deoarece pe dosar au fost prezentate în termen toate probele și nu a fost necesară efectuarea unor acțiuni procedurale complexe, iar cele petrecute s-au efectuat în termeni restrânși și nu împiedică luarea unei hotărâri definitive într-un termen rezonabil.

Susține că ea, în calitate de reclamantă, s-a comportat conform legislației în vigoare, s-a prezentat în toate ședințele de judecată, a întocmit și a prezentat în termenul stabilit explicațiile, probele și alte documente necesare pentru soluționarea cauzei, a depus plângeri în vederea tergiversării examinării cauzei, iar tergiversarea examinării cauzei se datorează exclusiv comportamentului nejustificat al instanței de judecată și al părții opuse.

Menționează că cauza civilă menționată este extrem de importantă pentru ea, întrucât i se încalcă dreptul de proprietate prin crearea impedimentelor în folosirea imobilului, imposibilitatea folosirii spațiului locativ, în situația în care locuiește cu soțul și doi copii minori într-un spațiu mic.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul Nataliei Rîșcanu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura

admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de apel și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Nataliei Rîșcanu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Natalia Rîșcanu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Valentina Clevadi
Ion Corolevschi